

Powstanie „Solidarności” - ruch opozycyjny w Polsce

NSZZ Solidarność czyli Niezależny Samorządowy Związek Zawodowy „Solidarność” powstał 17 września 1980r. na skutek zawarcia porozumień sierpniowych - Szczecin - Gdańsk - Jastrzębie Zdrój oraz Huta Katowice - 1980r. Głównym powodem porozumień było stworzenie autentycznych reprezentantów klasy pracującej, stającej w obronie praw pracowników. Utworzenie „Solidarności” nastąpiło przez porozumienie wielu komitetów strajkowych połączonych w MKS - Międzyzakładowym Komitecie Strajkowym. Komitety te z czasem przekształciły się w komisje założycielskie. Rejestracja NSZZ „Solidarność” przez Sąd Najwyższy nastąpiła 10 listopada 1980r. w Warszawie.

„Solidarność” miała charakter organizacji łączącej cech związku zawodowego i masowego ruchu społeczno - politycznego. Związek zrzeszał około 10 mln członków, pochodzących ze wszystkich warstw społecznych oraz grup pracowniczych. Główna siedziba „Solidarności” znajdowała się w Gdańsku. Współzałożycielem i pierwszym przewodniczącym związku był Lech Wałęsa - prezydent RP w latach 1990-1995.

Działalność związku odwołuje się do zasad solidarności pracowniczej, chrześcijańskich norm etycznych, polskich tradycji niepodległościowych i idei sprawiedliwości społecznych.

NSZZ „Solidarność” powstał w celu obrony praw pracowniczych oraz obrony miejsc pracy, w tym możliwość do zrzeszania się w związki zawodowe działające na rzecz podmiotowości i godności człowieka. Mowa tutaj o bezpiecznej pracy w godziwych warunkach za odpowiednie wynagrodzenie, z uwzględnieniem prawa człowieka do wypoczynku. W celach działalności związku mowa również o solidarności z osobami bezrobotnymi, uczestnictwo w działaniach na rzecz tworzenia nowych miejsc pracy oraz opieka socjalna dla osób pozostających bezrobotnymi. Na działalność „Solidarności” składają się także podnoszenie kwalifikacji zawodowych członków oraz działania na

